

Barri del Sant Crist

Cabrils

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Barri del Sant Crist, al sud de la població

Coordenades:

Latitud: 41.51612
Longitud: 2.38427
UTM Est (X): 448622
UTM Nord (Y): 4596237

Classificació

Número de fitxa 08030 - 99
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern
Segle X-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Sí (IPA 8374)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 32903DF4986S

Fitxes associades:

[Sant Cristòfor](#)

[Jaciment de Can Amat](#)

[Vil·la del veïnat del Sant Crist](#)

[Necròpolis del veïnat del Sant Crist](#)

[Forn de Can Carbonell](#)

[Capella de Sant Cristòfol](#)

[Can Amat](#)

[Torre de Can Amat](#)

[Can Vehils](#)

[Can Vives](#)

[Can Carbonell](#)

Autoria de la fitxa

Jordi Montlló Bolart

Data de registre de la fitxa:

dl., 10/10/2005 - 02:00

Descripció

Antic barri constituït per l'ermita de Sant Cristòfol i les cases de Can Carbonell, Can Vives i Cal Amat. Una mica més separada hi ha Can Vehils. Aquesta darrera i Can Amat tenien sengles torres de defensa.

Observacions:

Coordenades centrals (veure mapa).

Història

Quant l'any 1821 es constitueix el nou municipi de Cabrils es formarà a partir dels nuclis de la Santa Creu i de Sant Cristòfol. D'aquest darrer punt se'n tenen referències ben antigues amb les troballes descobertes arrel de la construcció de l'autopista.

Tot l'indret de la capella i els seus voltants té una llarga tradició d'establiments des d'època romana: vil·la, Via Augusta, enterraments, etc. A l'Edat Mitja pertanyia inicialment al terme del Castell de Sant Vicenç o de Burriac ai la parròquia de Sant Genis de Vilassar.

El document més antic que cita Sant Cristòfol és del 3 d'agost de 1037. Ramon i la seva dona Cusca van revendre un alou amb casa i terres, situat a prop de l'església de Sant Feliu de Cabrera que termejava amb Sant Cristòfol: "... Qui est intus villa copraria et in aliis terminis subtus sancti felicis et prope sancti christofori et in orriolis ...". Es tracta d'un pergami de la col·lecció Diversorum de la Seu de Barcelona. No es tornen a tenir notícies documentals fins els segles XIV i XV; a partir de 1332 on consten deixes per a ornaments, per a celebracions de misses o per al culte. Consta que a l'any 1395 hi havia un servent o donant anomenat Pelegrí Catà.

En una visita pastoral de l'any 1508 es fa referència a l'estat d'abandonament i ruïna. L'any 1511 ja s'havia restaurat i en aquest moment ja figuren els masos de Can Vives i Ca n'Amat.

El 9 de juliol de l'any 1665, vigília de Sant Cristòfol, s'hi fundà la celebració d'unes completes. L'any 1712, el papa Climent XI, concedí una indulgència plenària per als que la visitessin el dia del patró.

Quan es creà la nova parròquia de la Santa Creu de Cabrils (1778) li fou adscrita aquesta capella.

L'edifici havia patit diverses transformacions; però arrel d'un estudi de Marià Ribas (1932) que el valoritzava, es va crear a l'any 1949 una Junta de Restauració que, amb el suport de l'Ajuntament de Mataró i la Diputació provincial de Barcelona, va iniciar una restauració global per recuperar l'estil originari de la capella.

En aquesta restauració es va incloure unes excavacions arqueològiques dirigides per Marià Ribas (veure fitxa núm.15) en les que es van detectar materials ceràmics romans que Ribas relaciona amb el portal antic de l'església i amb la columneta de marbre de la finestra geminada de la façana.

Durant les obres, es van documentar les primeres reformes de l'edifici en el segle XIII, quan es va tapiar-la finestra de l'arc ultrapassat del final del presbiteri, i va passar a ser una fornícula per a una imatge de fusta de la qual van trobar algunes restes. D'aquesta època també data el portal de punt rodó i els dos contraforts laterals. En el s. XIII es va tapiar la finestra del mur lateral de l'absis i de la primitiva porta, i també el

reompliment de terra de l'hipogeu.

Una segona reforma la trobem en el segle XVI, amb un nou arrebossat a les parets i a les voltes, es va tapiar la fornícula de l'absis i es construeix un retaule de fusta amb plafons pintats fet per Antoni Coll de Mataró entre els anys 1552 i 1558.

Una tercera reforma fou la del segle XVIII: nou arrebossat i obertura de les finestres de la façana principal. El 10 de juliol de 1953 s'inaugurà la finalització de la restauració i fou beneïda.

Bibliografia

VILARDELL, Alex (1988). Barri del Sant Crist. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Municipi de Cabriels. Departament de Cultura de la Generalitat. Inèdit.

